

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 326/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. júla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Okresnej prokuratúry Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 464/08 a Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júna 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej

len „generálna prokuratúra“), Okresnej prokuratúry Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 464/08 a Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že pred Okresným súdom Bratislava II sa vedie civilné konanie proti sťažovateľovi pod sp. zn. 52 C 291/2006. Sťažovateľ proti právnomu zástupcovi a ďalšiemu zo zástupcov žalobcu podal trestné oznámenie. Trestné konanie do dnešného dňa nie je skončené, a to napriek tomu, že podal sťažnosti na prieskumy na všetky orgány vrátane generálnej prokuratúry. Pretože toto konanie nie je do dnešného dňa skončené, navrhol, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„OP BA II, GP SR a OR PZ BA2 porušujú základné právo na spravodlivé konanie bez zbytočných prieskumov, porušili základné právo garantované čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 13 dohovoru.

Okresná prokuratúra Bratislava 2, Generálne prokuratúra SR a Okresné riaditeľstvo PZ Bratislava 2 sú povinní každý zvlášť zaplatiť D. B. satisfakciu každý vo výške 20.000 Eur v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

Ústavný súd prikazuje Okresnému riaditeľstvu PZ BA II konať bez ďalších prieskumov a vec ukončiť v lehote 3 mesiace.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy

podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol: „*sudcovia ústavného súdu používajú klamstvá vo vzťahu k okresnému súdu...*“, „*kriminálny výkon súdnictva*“ (nasledujú mená sudkýň) „*sudkyňa okresného súdu zapisuje nezmysly*“, „*sudcovia našli posluhujúcu štátomafiánsku prisluhovačku*“. Z priložených prípisov sťažovateľa ústavný súd zistil, že sťažovateľ písomne uvádza „*primitívny vyšetrovateľ*“, „*Slovenská republika je štát kriminálnikov*“, „*policajti sú kriminálnici*“, „*vyšetrovatelia sú gauneri...* (nasledujú konkrétne mená) „*orgány v trestnom konaní drichmú, drogujú, ožierajú sa a sudkyne čakajú na opar zabudnutia*“.

Podanie sťažovateľa doručené ústavnému súdu obsahuje urážlivé výroky na adresu konkrétnych sudcov a vyšetrovateľov so snahou dehonestovať orgány súdnictva, prokuratúry a Policajného zboru v Slovenskej republike.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil že „v zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk (Rehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2005).

V prípade hrubo neslušného a urážlivého obsahu takého návrhu môže byť návrh odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ak záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými vo svojom podaní prekročil hranicu normálnej kritiky a hrubo uráža súdny stav, jeho konkrétnych sudcov, vyšetrovateľ ktorých mená tiež konkrétne uvádza, ako aj orgány prokuratúry, a to v rozpore s princípmi zachovávanía úcty k ústavnému súdu a k celej sústave súdnictva v Slovenskej republike.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu možno označiť za zneužitie podania sťažnosti a je v rozpore s účelom takeého práva.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a na okolnosti prípadu ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ktorých súčasťou je aj primeraná slušnosť. Z toho dôvodu už bolo bezpredmetné rozhodovať aj o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. júla 2010